

9. ZUŠkoviny

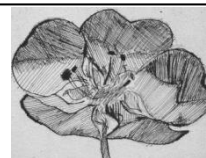
číslo

VIII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporcka, Jaroměř

vychází 5. května 2014 s pranostikou: Když máj vláhy nedá, červen se předá!

Úvodník

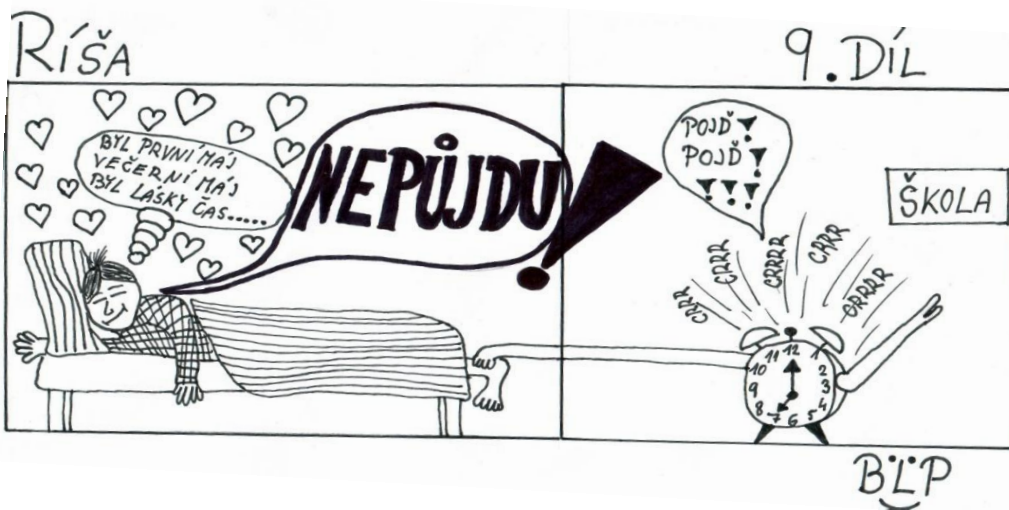
Co napsat do úvodníku k měsíci květnu? Co napsat v měsíci květnu... k lásce... v květnu?

Co mají obě otázky společného? Na začátku je prázdný list. Je pravda, že pojednání může na věc nahlížet z několika úhlů, různými způsoby, ale dokud si „to“ neprožijete, jsou všechna slova marná... Ale když máte psát úvodník, je špatné mít prázdný list a když máte mít někoho rád, je to snad ještě horší. Jak dát o sobě vědět? Psáním. A píšou se dnes ještě dopisy? Přál bych si, abyste o napsaný dopis doručený na vaši adresu nepřišli. Doufám, že se na takový dopis pod návalem počítařové a mobilní techniky, facebooků, icq, skypeů a podobných vymožeností, nezapomene. Obyčejný dopis potěší víc, než sto parádních sms. Je trvalejší, dá víc práce, vyžaduje jakousi námahu a větší osobní vklad.

Květen je ta pravá příležitost odepnout se od přístrojů a vrátit se k peru a papíru. Kdo z vás zažil chvíli, kdy se ve vzduchu vznášejí zvláštní směsice vůní, kdy paprsky hřejí tak akorát, barvy jsou sytější a hravější, a život a energie jsou cítit všude, a vy sedíte pod statným stromem v chladivém stínu a znova a znova pročítáte řádky, se kterými si dal někdo práci nejen slohovou, ale vlastně i výtvarnou a ten kousek papíru voní stejně jako záhon květů a je vzácnější než všechny drahé kovy? Kdo z vás o to byl zatím ochuzen? Nikdy není pozdě. Dopis může psát starý, mladý, je to jedno, pokud máte někoho rádi, piště. Jestli něco patří k měsíci květnu tak to rozhodně nejsou prázdné listy papíru. Pokud se ale cítíte básníkem, piště i na listy stromů...

Krásný máj, lásky a psaní čas, přeje Mattěj

Doporučujeme knihu veršů Williama Blaka „Napišu verše kytkám na listy“! (Paseka, 1996)

Z notesu pana ředitele

To snad ani není možné. Předposlední stránka notesu pro školní rok je tady a jen hustě popsaných osm předchozích stránek s jistotou říká, že je tomu opravdu tak. Tak jen v rychlosti jednu stránku otočím zpět. V dubnu proběhlo tolik úžasných akcí, že těžko vybírat. O koncertu učitelů a jejich přátel se dočtete dále (podobně jako o všech dalších skvělých počinech), dramafáci hráli a přednášeli ostošest a byli oceněni – jak už to u naší dramafáků bývá - na výbornou. Dramafáci, díky! V sobotu 12. dubna vystoupil komorní sbor BEL CANTO a smyčcový soubor v nedalekém Dubenci na oslavách jara s názvem: Jarní zpívání. Zpěvačky, vinou nemocí tentokrát v menším počtu, nádherně naplnily svým krásným zpěvem prostor dubeneckého kostela. Smyčcový soubor rozšířený ještě o žáky z dvorecké zušky zahrál perfektně několik renesančních a barokních skladeb s obrovskou energií a vtipem. Absolventské koncerty 14. a 16. dubna byly krásné, důstojné a nestydím se napsat, že nejen mě jejich atmosféra dojmala. A v samém závěru měsíce jsem mohl zažít obrovskou radost, kdy můj žák, Martin Škrabka, získal druhé místo na mezinárodní varhanní soutěži Organum Regium v nejvyšší kategorii – *virtuosi*. Nebývale vysoký kredit této soutěže jen dokládá fakt, že na prvním místě skončila dvaadvacetiletá japonská varhanice. A v květnu opět zajímavých akcí jako kvítků na naší krásné zahradě. Na tři z nich bych vás rád pozval. Prvním je koncert ke dni matek (7. května), dále Koncert ke dni rodiny (28. května) a na závěr měsíce do divadla na školní Akademii, na které se představí všechny tři obory naší školy, a věřte, že to bude stát za to. Tak na viděnou a užívejte si tu barevnou nádheru v přírodě. Váš Vlastimil Kovář

Den matek

Byl jednou jeden kluk. Jmenoval se Jan. Byl to kluk jako každý jiný, rád sportoval, chodil ven s kamarády a býval velmi rozrztý. Zapomínal pomůcky a úkoly do školy, protože, stejně jako ostatní kluci, myslel na něco úplně jiného. A tak si jeden krásný květnový den vzpomněl, že za pár dní je Den matek. Normálně na to veleúspěšně zapomínal, ale minulý rok si slíbil, že v ten den dá mamince aspoň malý dárek. Hned druhý den šel nakupovat. Jenže nemohl najít žádnou věc, která by se jeho mamce líbila nebo hodila. „Zástěru má, ten nový hřeben jí tatínek už koupil a kytky by hned uschla“, říkal si. Nakonec se rozhodl, že něco najde zítra. Druhý den se Janovy spolužačky chlubily, jaké dárky koupily svým maminkám, ale on si z toho nic nedělal. Když ale odpoledne stále nic nenašel a další den se dárky pro mámy chlubil i někteří kluci, začal být už dost zoufalý... a pak už tu byla druhá květnová neděle-Den matek. Jan šel ven natrhat nějaké kytky, aby aspoň něco měl, když vtom mu padl do oka jeden krásný kamínek ve tvaru srdce. Čirou náhodou měl u sebe zrovna fix a tak na ten kamínek napsal: „Skvělá máma“ a utíkal domů. A maminka z něj měla obrovitánskou radost.

Poučení: Někdy je obyčejná věc darována z lásky lepší, než drahý dárek.

BobuLe

Bylo – Nebylo

Klarinetisté na Flošně

V pondělí 24. března se klarinetisté naší školy zúčastnili společné hudební dílny s žáky Pavla Linhy ze ZUŠ Střezina, která se poprvé konala na bowlingu v areálu koupaliště Flošna v Hradci Králové. Příjemné neformální prostředí, skvělá atmosféra a možnost zahrát si po dílně bowling... Už se těšíme na další podobnou akci a společné muzicírování!!! Nikola Hájková

Soustředění smyčcových souborů

Ve dnech 4. a 5. dubna proběhlo v letošním roce již druhé společné soustředění smyčcových souborů ze ZUŠ Jaroměř a Dvůr Králové, tentokrát v ZUŠ R. A. Dvorského ve Dvoře Králové n. L. Udělali jsme veliký kus práce, zažili spoustu legrace při večerních hrách, navázali nová přátelství (někteří si povídali až do 4 hodin ráno). Děkuji maminkám, že nám dovezly výborné buchty a jablíčka a žákům za celkově velice ukázněné chování (včasný příjezd, slušné chování, umyté a uklizené nádoby v kuchyňce, třídy vrácené do stavu jako při příjezdu, dokonce ráno všichni! podle domluvy v 8:30 připraveni na zkoušku). Opět jste mi dokázali, že jste báječní lidé, se kterými je radost pracovat a na které můžu být hrdá. Jana Kovářová

Koncert učitelů

Koncert učitelů a jejich přátel byl uspořádán 8. dubna v rámci programové řady koncertů Kruhu přátel hudby a byl závěrečným koncertem této řady. Pravidelní návštěvníci koncertů pořádaných v rámci KPH vědí, že každý koncert bývá uveden žáky naší školy. Bylo tomu tak i tentokrát a potom už se posluchači mohli seznámit i s uměním učitelů naší školy a jejich přátel. Koncert od začátku provázela nebývale příjemná atmosféra, uvolněná a přitom nanejvýš soustředěná, plná vzájemného souznění muzikantů mezi sebou a zároveň s publikem. Žánrově pestrá a živoucí energií nabitá hodina a půl nebyla jen přehlídkou okouzlujících výkonů pro uši, ale také vřelým pohlazením pro srdíčko. Vlastimil Kovář

Jarní zpívání v Dubenci

Byli jsme velmi potěšeni, když nás Dubenečtí pozvali, abychom jim opět zazpívali v kostele u příležitosti jejich posvícení. Po loňském koncertu, který se líbil, jsme nabídku rádi přijali. V sobotu 12. dubna jsme tedy opět přicestovali do této hezké vsíky, potěšit nejen sebe ale i druhé připravenými písničkami a skladbami.

Venku vládlo jarní počasí, sluníčko, čerstvý vánek, ale v kostele přece jenom bylo dobré mít zimní bundy a kozačky. Atmosféra byla jako minulý rok velmi příjemná, přijeli si nás poslechnout i mnozí rodiče a prarodiče. Po koncertě nás čekala sladká odměna v podobě velikonočních perníčků a dlouhý potlesk všech přítomných. Máme rádi takováto setkání a tak snad příští rok v Dubenci opět nashledanou. Kristýna Brzková a zpěváci

Dubenec

12. dubna spojené smyčcové soubory vystoupily v kostele v Dubenci v rámci vystoupení žáků ze ZUŠ DK (jaroměřští jako hosté). Protože jsme neměli možnost zkoušet v kostele a bylo hezky, poslala jsem tři děvčata naladit se a rozehrát za kostel. Postupně přicházeli další, sami rozbalili nástroje a nakonec hrál celý orchestr (bez cembala). Naše vystoupení v kostele mělo veliký úspěch také díky proběhlému soustředění, ale hlavně díky zodpovědnosti a poctivé přípravě všech zúčastněných. Jsem ráda, že pracuji s lidmi, kteří vědí, co chtějí dokázat, nebojí se tvrdé práce a muzika je baví. Jana Kovářová

Open air zkouška souboru před koncertem

Regionální loutkářská přehlídka a krajské kolo Dětské scény v divadle Drak v Hradci Králové byly našimi loutkářskými soubory naplněny vrchovatě. Nejstarší soubor Mikrle zahrál ve dvou částech svou letošní premiéru inscenace „Kráska v dřevě spící“ podle Ch. Perraulta a G. Basila a soubor Děvčátko a slečny ve studiu Labyrint hrál „Kázání děvčátkům a slečnám“, inscenaci inspirovanou pohádkou Ch. Perraulta Červená karkulka a kázáním B. H. J. Bílovského. Soubor Malé dvě, letos čtyřčlenný, předvedl svou adaptaci pohádky K. J. Erbena „O šmolíčkovi“ a nový soubor Nikdo nic neví zahrál svou představu inscenace „Ze starých pověstí?“ Hodnocení odborné poroty pro naše soubory dopadlo velmi dobře, o výsledcích se dočtete v rubrice „...zvítězili jsme!“, naše představení můžete vidět na Loutkářské Chrudimi nebo na Šrámkově Písku, ale i v rámci Prima sezóny a na festivalu Deset deka v Náchodě, v Galerii výtvarných umění v Náchodě, v srpnu na Theatru Kuks, ale také během neděle 8. června v naší ZUŠce, kdy chystáme „Co se do Předváděčky dramataku nevešlo“ Jé

Ve středu 16. dubna se konal v sále Zušky **2. Absolventský koncert.**

Z původně plánovaných devíti účinkujících nakonec vystoupilo osm, Veronika Valerová pro nemoc bohužel nezahrála. Koncert zahájila **Natálie Hölllová**, která zazpívala za klavírního doprovodu paní učitelky Ivany Kubičkové dvě skladby Leoše Janáčka a dvě lidové písně. **Marie Štaffová** zahrála na kytaru jak Blues a Ragtime ale i Romanci (na flétnu už si ani nevzpomeněš, vid'). Kytara ti sluší! **Eliška Frisová** se představila interpretací Parsleyho klavírní Etudy, Bachovým Preludiem g moll a Gillockovou Poctou Chopinovi. Dobře!

Jazzmany zastupovali na tenorsaxofon hrající **Jiří Pilař**, inspirovaně improvizoval ve skladbě Theloniose Monka Straight, No Chaser a **Filip Traxler** (altsaxofon), který se vyřadil v Blue Bosse Kenny Dorhama. Na koncert se předem dlouho těšil, bylo to znát. **Marek Kohl** zahrál náročnou Demerssemannovu Cavatinu pro pozoun s klavírním doprovodem paní učitelky Jany Příbylové. Marek je jedním z mála muzikantů Zušky, který se věnuje jak *klasické* hře na pozoun! i *jazzové* hře na trombon! V big bandu nejen v satzu, ale i jako sólista. Bezva! Uprostřed koncertu zazpívala, krásně, **Eliška Roubíčková** lidovku, Schuberta a Bulachova, pamatuju si ji ještě jako flétnistku a helemese kam se prozpívala. Konec koncertu patřil **Žofii Imrichové**, ta zazpívala kromě lidovky *Však vám tak nebude* ještě Schuberta a společně se Šárkou Pádrovou (j. h.) daly ještě Dvořáka. Mám rád v hudbě takřka cokoliv kromě dechovky a operního patosu. Ale všimli jste si, jak to našim zpěvačkám krásně zpívá, žádný patos, jenom čistý krásný hlas. Radost! Krásný konec koncertu. Ten moderovaly Bára Maksymovová a Petra Březinová, na každého si něco našly a podařilo se jim probourat tradiční koncertní strnulost. Hurraá! Na koncert vás mohlo přijít víc, nevím, kde jste byli, ale tenhle koncert jste prostě prosvihli.

Martin Brunner

Consortus F:A:G:V:S: v Klodzku

Na velikonoční pondělí 20. dubna 2014 se soubor viol da gamba naší ZUŠky CONSORTUS F:A:G:V:S: vydal do polského Klodzka, aby společně s hudebním badatelem, zpěvákem, multiinstrumentalistou, předním českým odborníkem na starou hudbu MICHAELEM POSPÍŠILEM, sborem CHÓR STA ALLEGRO z polského města Kudowa Zdrój a zpěváky z jičínského společenství LITERÁCI JIČÍN provedl v kostele sv. Jiří a sv. Vojtěcha „rekonstrukci“ bohoslužby, jak byla prováděna v Evropě v 17. Století. Páteř programu tvořila skladba slavného

polského skladatele Marcina Mielczewského (c1600-1651) *Missa Super O gloriosa Domina*, která byla doplněna několika skladbami českého skladatele Alberika Mazáka (1609-1661) a také chorálním zpěvem. Do kostela, který je součástí kláštera klarisek, jsme dorazili s malým zpožděním, ale přesto jsme ještě chvíli museli počkat, než členky řádu skončí svou odpolední modlitbu. Pak už začala zkouška, na které jsme poprvé zkusili – jak je u Michaela Pospíšila zvykem – některé skladby, které o dvě hodiny později zazněly na koncertu. Sotva jsme se s nimi seznámili a zopakovali si již dříve nazkoušenou Mielczewského mši, již byl čas všechny čtyři gamby znovu přeladit pěkně strunu po struně podle varhanního pozitivu do „středotónu“ (ladění 4lub4áček4 z jiných intonačních principů než je dnešní temperované ladění) a vše bylo připraveno pro vystoupení. Asi půl hodiny před začátkem koncertu se začali scházet diváci, kteří postupně zcela zaplnili prostor kostela (bylo jich odhadem tak sto dvacet) a koncert mohl začít. V úvodu zazněla procesní písnička *O Gloriosa Domina*, která byla v 17. Století písní známou po celé Evropě. Podle ní se celá Mielczewského mše jmenuje a její jasná a zřetelná melodie tu a tam vypluje z kontrapunktické spleti Mielczewského skladby. V programu se pak jednotlivé části mše a skladby Alberika Mazáka (tedy tzv. figurální, vokálně-instrumentální muzika) střídaly s chorálním zpěvem bez doprovodu nástrojů tak, jak se to kdysi dělo v opravdové barokní bohoslužbě. Zvuk viol da gamba se pojí se zpěvem daleko lépe než je tomu u moderních nástrojů, v některých skladbách jsme proto podle dobové tradice doprovázeli zpěváky *colla parte* (hráli s nimi stejný part). Jinde ale dvě diskantové gamby zastoupily housle a basová gamba zase nahradila předepsaný trombon – takové zaměňování nástrojů bylo ještě v 17. Století běžné, až později se začalo psát výhradně pro konkrétní nástroj. Koncert dlouhý téměř devadesát minut proběhl ve velmi soustředěné a slavnostní atmosféře a utekl jako voda. Diváci si ještě vestoje vytleskali přídavek a pak už spokojení odcházeli. Spokojení jsme z Kłodzka odjížděli i my. Už teď se těšíme na další hudební projekty, v jejichž rámci budeme opět hledat autenticitu interpretace staré hudby – aby dobová hudba zněla autenticky nejen ve vztahu k době, ve které vznikla, ale také ve vztahu k době, ve které dnes žijeme my a abychom i my, lidé dneška, uměli do ní vložit část ze sebe.

Ladislav Horký

Filipjakubská noc, den, kdy se „pálí čarodějnice“, nebo také Walpruzina noc. Tradičně se pálí ohně, slétají se čarodějnice. V naší zemi se setkávají čaromuzikanti a smyčkovoucí. Nejde o obyčejné, řadové čaroděje, ale o elitu kouzelnického národa – čarují, kouzlí s tou nejkrásnější esencí, kterou je hudba. Pohádkovou atmosféru navodil smyčcový soubor „Šťastných 13“ známou melodií z Harryho Pottera, poté nastoupili sólisté – učni a míchali tóny do divukrásných melodií. Ochutnali jsme tak rozličné lektvary a elixíry, které v nás vyvolaly spoustu příjemných zážitků. Pavla Šimková Čarodějnickým tancem roztančila doslova celý sál. Závěrečný hudební vtíp Sóló pro Ferdánka, zahrany společně oběma soubory („13“ + „Mladé smyčce“), byl krásnou hudební tečkou za zajímavým koncertem. Letošní druhý ročník sletu byl poctěn návštěvou vrchní čarodějnice až z ministerstva kouzel. „Na čáry s hudbou je krátký i lexikon kouzel, to se musí pilně cvičit, ne jako se kouzlem proměnit v žabu nebo tele.“ Muzikanti oblečení do čarodějnických kostýmů kouzlili na výbornou a byli právem odměněni chutným čarobčerstvením (jedovaté houby, pečení hadi i jednohubky zmizely v mžiku – že by kouzlem?). Těšíme se na příští ročník!

Jana Kovářová

Představujeme... zvonění v hudební nauce

autorem je Jan Stejskal

Jak se stalo, že jsi pro paní učitelku Kočí vyrobil zvonek? Je to elektronický zvonek, na který paní učitelka zvoní na začátku a na konci hodiny. Požádala mě o to, když viděla semafor se zvonkem, který jsem vyrobil před tím. **Jak funguje?** Je tam na to takový zapínaček, který se stiskne. **Jak jsi na to přišel?** Od pratyty jsem dostal elektronickou stavebnici a pak ještě pod stromeček Merkur elektronik. Součástky jsem sehnal, je to papírová krabička polepená notami a houslovými klíči, dráty k zapínači a k zvonku a ještě k baterce a ten zvonek je z té stavebnice. **Kolik**

ti je let a čím bys chtěl být? Chodím do čtvrté třídy, je mi deset let...No, já mám tři zájmy, lékař, technik a klavír. **A v jakém pořadí?** Nejhlavnější je doktor, mamka a taťka jsou doktoři onkologové, potom klavírista, od druhé třídy chodím do zušky na klavír a jako další koníček elektronik, o víkendech bych opravoval, co by bylo potřeba. **To bude paráda, na klavír hrající lékař a ještě k tomu domácí kutil v oblasti elektrotechniky. Přeji, ať se tvé vize beze zbytku splní! Jé**

Matyáš Mach ze třídy Miloše Dvořáčka: **Roční období** (píseň pro kytary)
kapodastr 3. poloha, předehra: G dur, E mi (4x), D dur, E mi, D dur (1x)

G dur – C dur – G dur – C dur – G dur – C dur – E mi – D dur

Je listopad a lístky letí, na davy malých dětí, všichni se naráz usmějí.

Chytí lístky do dlaně, otevrou ji a koukají na ně, tak barevné nejsou k vidění.

Všem se tyto lístky líbí, na jaře roste luční kvítí, děti se opět usmějí.

V zimě bude zima, ale to je taky prima, sáňkovat už umějí.

V létě se půjdou koupat, koupí si nanuk a nugát koupání rádi mají.

závěr: G dur – C dur – E mi – D dur – G dur

dohra:

G dur – C dur – G dur – C dur

Jaro, léto, podzim, zima

Jaro, léto, podzim, zima

Přišla jsem...Edita Valášková

Pamatuješ si, kdy jsi poprvé přišla do Zušky, vlastně do dramaťáku?

Ve čtvrté třídě díky Monice...**Jak to bylo?** No, já jsem s Monikou kamarádila a vždycky jsme si po škole povídaly a ve čtvrtce jsme nemohly, protože ona šla na dramaťák. Tak mě jednou vzala s sebou na „koukačku“ a od té doby sem chodím...**Jak je to dlouho?** No, kolik mi je, devatenáct, tak přes deset let. **A na co si pamatuješ?** Hráli jsme budíky a měli pyžamo a spali jsme na jevišti pod dekou...Pak byla Prasátka a potom Bleděmodrý Petr, to jsem nechtěla hrát. Bylo to o modrým štěňátku a všichni na něj byli proto zlí...a s tím jsme byli na Loutkářské Chrudimi a točila si nás televize a byli jsme v Divadlo žije!

To jsem měla to tričko do pasu a copánky a vypadala jako blbec...pak byl Chudý a veselý, to se hrálo taky v Chrudimi a v Opavě a v Ostravě a na JAMU v Brně na festivalu Sítko, tam jsem hrála jednu sestru. **Taky jsi nějak zaskakovala ve starším souboru...**To bylo v Muži, který počítal šišky, tam jsem držela kukuřici a hrála na balafon a měla černé ruce, to bylo nejlepší. Pak byly Tři sestry a Tři přadleny, to byla úspěšná inscenace, to mi při zkoušce chytla hlava...no loutce chytla hlava a hasila jsem ji v umyvadle a hráli jsme to na Chrudimi a Dětské scéně v Trutnově a v Karlových Varech a na DAMU v Disku. **A to už jsi tehdy vykřikovala, že tam chceš studovat...** Potom byl Labyrint a Hotel a Tracyho tygr a Pastýřka putující k dubnu a letos Kázání děvčátkům a slečnám a Kráska v dřevě spící...**Od kdy jsi chtěla být herečkou-loutkoherečkou?** Já přesně nevím. **Letos maturuješ, kde?** Je to Gymnázium a střední odborná škola pedagogická Nová Paka, obor předškolní a mimoškolní pedagogika. **A co dál?** Hlásila jsem se na JAMU na divadelní fakultu, obor Divadlo ve výchově, tam mě vzali, potom na Klad DAMU na herectví alternativního a loutkového divadla, tam jsem skončila mezi posledními sedmnácti ve třetím kole, a brali jedenáct. Budu to zkoušet zase za rok a teď mám ještě další přijímací zkoušky před sebou. **Když se ohlídněš, tak co ti naše Zuška „dala“.** Naučila jsem se hrát na klavír u paní učitelky Kubíčkové, a byly časy, kdy jsem tady byla denně, různě vyráběla loutky a kulisy...a tak. Takový druhý domov to tady pro mě byl. **Takže možná letos „vylétáš“ z hnízda?** No to nevím.

Tak kdyby, tak šťastný „let, výlet, odlet“ a pravidelný návrat!

Jé

Bleděmodrý Petr s Kateřinou Prášilovou (2007)

Pastýřka putující k dubnu se Štěpánem Macúrou (2013)

...viděli jsme... absolventy hudebního oboru s jejich učiteli

Lucie Kordinová, Jana Fikejzová, Simona Hrušková, Martin Krebs s Nikolou Hájkovou, Gabriela Borůvková s Martinou Zemkovou, Jan Křiženský se Zdeňkem Boreckým, Martin Kazmirowski s Petrem Slezákem

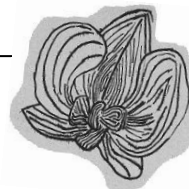
Eliška Roubíčková, Marie Štaffová s Milošem Dvořáčkem, Filip Traxler, Eliška Frisová s Ivou Mačejovskou

Natálie Höllová, Marek Kohl s Romanem Horským, Jirí Pilař s Martinem Brunnerem, Žofie Imrichová

Paní učitelka Zuzana Jirásková měla svatbu !
Novomanželům Jeníčkovým blahopřejeme
a přežeme na společné cestě všechno nejlepší!

Bel Canto a Jarní
zpívání v Dubenci

...zvítězili jsme!

V úterý 1. dubna se **Pavla Šimková** ze třídy Jany Kovářové, obor hra na housle, 2. ročník, zúčastnila krajského kola soutěže ZUŠ ve hře na housle v Hradci Králové a získala v 1. kategorii (23 dětí) krásné **2. místo**.
Srdečně gratulujeme, přežeme další úspěchy a hodně radosti z muzicírování! Jana Kovářová

Varhaník **Martin Škrabka** získal na mezinárodní varhanní soutěži ORGANUM REGIUM v nejvyšší kategorii virtuosi **druhé místo!** K úžasnému úspěchu gratulujeme!

Tři otázky pro Vlastimila Kováře:

ORGANUM REGIUM - mohl bys povědět něco o této soutěži?

Interpretační soutěž Organum Regium původně vznikla jako protějšek soutěží ZUŠ. Dnes má už jedenáctý ročník, koná se v Pardubicích na nových velkých koncertních varhanách v Domě hudby. V porotě vždy zasedají naši a zahraniční varhaníci, koncertní umělci, pedagogové konzervatoří a AMU. Jsou vyhlášeny dvě kategorie bez rozdílu věku, pouze podle obtížnosti repertoáru. První kategorie *juniori* je určena mladším, ne však začínajícím varhaníkům. I v této kategorii jsou totiž značné nároky. V druhé kategorii *virtuosi* je repertoár neomezený, je na úrovni absolventů konzervatoře a studentů AMU. Letos v této kategorii soutěžili i čtyřicetiletí varhaníci. Vítězkou byla japonská varhanice, které je dvaatřicet let.

Martin Škrabka u koncertních varhan na soutěži v Pardubicích

Jak dlouho Martin hraje na varhany a jaký je to žák? S Martinem pracujeme asi šestý rok. Pro varhanní hru má všechny předpoklady. Je to znamenitý improvizátor, který je schopen odehrát slavnostní mši v katedrále, pohotový doprovod, zajímá se o dějiny nástroje, byl účastníkem mistrovských interpretačních kurzů v Estonsku, neváhá věnovat přípravě neskutečná kvanta hodin. To se to pak učí samo.

Jak jsou na tom varhany v konfrontaci s „dnešní dobou“, jakou může mít tento nevšední nástroj budoucnost? Varhany a varhanní hudba byly od nepaměti spojeny s největšími skladateli a to ve všech obdobích. Nejen Johann Sebastian Bach, ale i Mozart, Beethoven, Medelssohn-Bartholdy, Dvořák, Eben – ti všichni a mnoho dalších vykonávali službu varhaníka. Ve světě tato kontinuita stále trvá, u nás byla tvrdě potlačována v dobách totality, protože varhany byly především spojeny s kostelem. Tato situace měla paradoxně na druhou stranu velký klad. Varhaníci, kteří se za totality „nedali“, dokázali prosadit stavbu obrovských

koncertních nástrojů alespoň do koncertních sálů. V tehdejší Sovětském svazu získaly varhany neskutečně velkou oblibu a naše tehdejší největší továrna na varhany v Krnově nestíhala vyrábět velké nástroje nejen do tam, ale i do Koreje, Číny, Japonska... Pro tyto nástroje začala vznikat nová hudba, varhany se mohly spojovat s velkým symfonickým orchestrem. V současné době už, zaplať Pán Bůh, není na varhanní hudbu a varhaníky pohlíženo jako na podezřelé. Mám jednu zajímavou zkušenost z Německa, ale i Holandska a Francie a konec konců už i od nás. Na varhanních koncertech, hlavně ve velkých katedrálách bývá překvapivé množství mladých lidí. Nejdou v obleku. Často sedí na zemi a podle oblečení je jasně vidět – rocker, hiphoper, pankáč, ale monumentální zvuk velkého nástroje, který je schopný někdy doslova rozvibrovat celou majestátní stavbu ve spojení se skladbami, které mají „pořádný grád“ je prostě přitahující. Oni nerozlišují stylová období, a když se s nimi bavíte, říkají o hraných skladbách – „jo, ta druhá písnička, to byl nářez“. A takové zjištění je někdy nade všechny texty renomovaných hudebních kritiků. Varhanní obor se dnes rozvíjí nejen na konzervatořích, a Akademiích, ale narůstá základna žáků na zuškách a to je příjemné zjištění.

Hra na varhany má podobně jako hra na všechny nástroje spousty specifik, odlišností, zajímavostí. Varhany jednou z nich vynikají. Je to obrovský nástroj, který často váží desítky tun, má tisíce píšťal. Zvládnout takový kolos není jednoduché. Když se to varhaníkovi podaří a s nástrojem se nepere, ale ten ho naopak poslouchá a dokáže svou hrou naplnit prostor obrovského chrámu, je to pro varhaníka nepopsatelně silný pocit. A pro posluchače povznášející, naplňující.

Loutkářské soubory a recitátoři v krajských kolech přehlídek

Z krajského kola soutěžní přehlídky LDO ZUŠ v sólovém přednesu postoupily do ústředního kola v Uherském Hradišti a umístily se **ve zlatém pásmu Lenka Jechová a Kateřina Prášilová, Jan Kosejk se umístil v pásmu stříbrném**. Na Audimaforu, krajském kole přehlídky studentského a experimentujícího divadla a divadla poesie, byl **odbornou porotou doporučen do národních kol festivalu Mladá scéna v Ústí nad Orlicí a Šrámkův Písek triptych „Kázání děvčátkům a slečnám“ a „Kráska v dřevě spící“ (1. a 2. část)**. Inscenace souboru Děvčátko a slečny a souboru Mikrle byly **oceněny za návrat ke zdrojům pohádky**.

Z Regionální loutkářské přehlídky v divadle Drak v Hradci Králové si přivezl **soubor Malé dvě Cenu za režijní řešení inscenace „O šmolíčkovi“**, soubor Děvčátko a slečny **Cenu za působivé inscenační pojetí „Kázání děvčátkům a slečnám“ a získal od odborné poroty přímou nominaci na Loutkářskou Chrudim**. Souboru Mikrle byla udělena **Cena za vynikající loutkohereckou práci v inscenaci „Kráska v dřevě spící“ a obě její části byly doporučeny na Loutkářskou Chrudim**.

V krajském kole přehlídky dětských sólových recitátorů získal **Martin Karban Čestné uznání a Lenka Jechová s přednesem textu „Zápisky malého tyranosaura“ Pavla Tomeše postoupila do národního kola**.

Všem blahopřejeme!

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplněte krátký a výstižný text do „bubliny“ :

Miloš Dvořáček jako pohodový pořadatel při krajském kole soutěže ZUŠ ve hře na kytaru. Vítám vás, račte dál! Táhle dál je náš sál! Kudy kam vám poradím, úsměvem vás pohladím, do pohody naladím, i kytaru vyladím, klidné slovo prohodím, zkrátka, hned ve dveřích vás zbavím trémy, váš bude sál a první ceny, v budoucnu snad i cena Grammy!

Vítězkami minulého kola se stává Sofie Zmátlová s maminkou, blahopřejeme! Odměna na vítězky opět čeká v redakci.

Fotografie do dnešní soutěže je z premiéry inscenace „Ze starých pověstí?“ souboru Nikdo nic neví. K vidění by měla být v neděli 8. června v sále školy. Přijďte, těšíme se!

Fotografie: V. Kovář, I. Kubičková, Jeníčkovi a archiv
Obrázky nakreslili žáci paní učitelky Radky Ulichové: Lenka Filandrová, Jan Reindl, Pavlína Fialová, Anna Slezáková a Martin Karban

Rubriku **Do šatny** najdete na rubrové straně měsíčního programu, do tohoto čísla se už nevešla. Děkujeme za pochopení!
Láskyplný květen vám přeje Vaše-Naše redakce